

index

01 plakát

02 text pozvánky

03 text ve výstavě

04 — 12 objekty

13 — 15 vizualizace

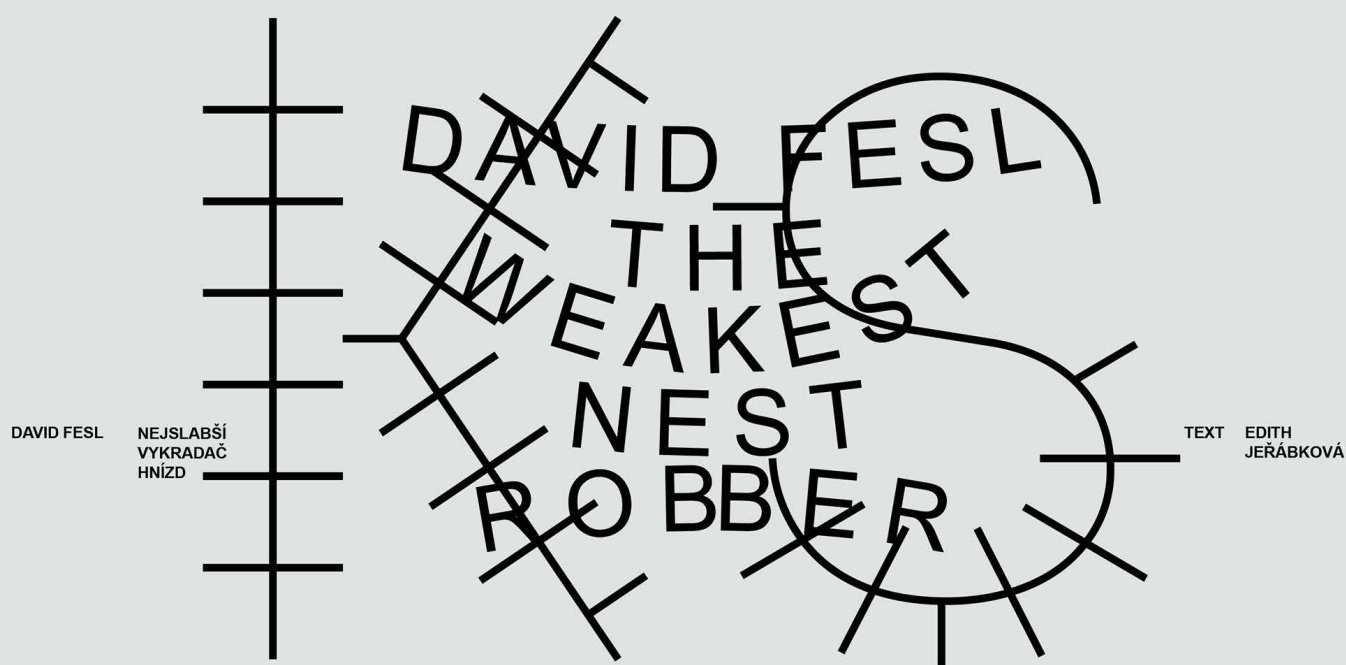
16 — 22 inspirace

KARLÍN STUDIOS
PRVNÍHO PLUKU 2
PRAHA 8

OPEN / OTEVŘENO:
TUE-FRI / ÚT-PÁ: 15-18:00
WEEKEND: 14-19:00

OUR YEAR-ROUND PROGRAM IS KINDLY SUPPORTED BY: MINISTRY OF CULTURE OF THE
CZECH REPUBLIC & THE CITY OF PRAGUE / CELOROČNÍ VÝSTAVNÍ PROGRAM PODPŮRILI:
MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY A MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

THANKS TO / PODĚKOVÁNÍ:
KASÁRNA KARLÍN
WWW.KARLINSTUDIOS.CZ

DAVID FESL

NEJSLABŠÍ
VYKRADAČ
HNÍZD

TEXT EDITH
JERÁBKOVÁ

25. 6. (OPENING) — 16. 8. 2020

Ve výstavě **Nejslabší vykradač hnízd** se ocitáme v prostředí, které zahrnuje mnoho prostředí, mnoho objektů a mnoho událostí, skutečných i neskutečných a přitom nejde o indiferentní prostředí, spíše o mnohozahrnující říši, která způsobuje zmenšení pozorovatele a zvětšení možností pozorovaného. Umožňuje ale vnímat i jednoznačně galerijní situaci, výstavní sál se vším všudy, jehož okna na jedné straně nás vyvádějí do různých (ne)skutečností, a na druhé straně vystavené objekty do dalších. Kolem zdi se střídavě těsně u ní a s malými odstupy pohybuje divák, v centru, trochu víc u oken je místo autora, který není vidět. Povolíme uzdu své představivosti a vidíme jeho nekonečný, ale přehledný stůl a na něm s citem pro volnost rozložené materiály a kousky předmětů, ukazující svoji různost i náklonnost. Také si domýšlíme jeho uvážlivé a jemné zásahy, dlouhá pozorování, malé pohyby a zručné finesy, které mění ležící materiály v reprezentanty uměle nebo organicky živých forem různých kultur, časů a biotopů. Výstava Davida Fesla je zároveň klasická a zároveň uniká kritériím tak, jako jim chtějí unikat jeho objekty inspirované hnízdy rozmanité tvořivosti pod vodní hladinou, v korunách stromů, ve šperkařských dílnách ostrova Nisyros, u psacích strojů, v biotechnologických laboratořích. Autor má povahu umělce i spisovatele – vznik této výstavy se podobá napsání románové knihy. Nečekejte však autonomní křehkost udržovanou péčí v uzavřené místnosti, něžnost vykradače je zároveň záměrným přiznáním i poukazem na hrubost jeho kolegů. Když budete mít štěstí nebo správný čas, výstavou vás provedou dvojčata ve vícepříznakových kostýmech a vyloží vám ontologie jednotlivostí, které spletou do slibných mikrohistorií. Ve výstavě bude pokřtěna nová deska od Tomáše Kopáčka (Black Tar Jesus).

Edith Jeřábková

netopýři na stěnách galerie jsou náchylní k okukování, suší svá křídla otočení ke zdi. záda si opatřili maskami, které se pestří jako by byli z říše hmyzu. cítí se dobře a luskají náhražkami z luxusních plastů, seschlých naturálií, lesklých kovů. co by jim asi řekl rudolf druhý, kdyby dejme tomu trochu pochopil tuto dobu? možná tenkrát se zkušenostmi s transmutacemi měli k hybridním společenstvím stejně blízko jako my. netopýři si od sebe udržují podobné vzdálenosti a výšku od země, vytvářejí ustálené napětí mezi sebou, zemí a nadzemím. galerie je trafostanice, je líheň, kde se suší nově stvořené druhy. masová produkce klonovaných bytostí opět otevřela dveře binárnímu dělení entit, pokolikáté už! druhy, na které se díváme jsou křehké, ale mají velkou vůli ke sdílení, proměně a výměně. jsou naší nadějí a umožňují nám zjemnit monokultury klonů. některé mají svého tvůrce, ale mohou si mezi sebou měnit části svých těl, smyslových orgánů, přejímat vlastnosti a schopnosti. někdy, když se nám chce, se rádi množíme a páříme. naučili jsme se netrvat na kompaktnosti svých lidských těl, jsme jako šperky, které překonaly zdobné poslání. spojují nás naše odlišnosti, ne naše stejnost. nevíme, kdo z nás byl stvořen a kdo se narodil, původ není důležitá informace, ontologie má význam jen pro utváření vyprávění, ale nevytváří identitu. neumíráme, jen se proměňujeme, kreací i biologicky. aktivisticky pronikáme do laboratoří klonů, zachraňujeme nepovedené jedince a měníme informace v tkáních. proměňujeme jejich repetitivní smutek v emocionální pestrost. když odhlédnete od zdi a podíváte se okny ven, uvidíte váš svět, který tady byl před námi. až vyjdete ven budeme již s vámi, zažijete neznámé vjemy a impulzy. zprvu budete ohromeni a předávkováni, ale brzy se toto stane vaším běžným vnímáním, které vám pomůže orientovat se ve vztahově smíšené realitě. sáhnete si do kapsy, a najdete tam několik zbytků odpadlých, nalezených, koupených, darovaných, vámi vytvořených a kradených věcí, které skrze vás promluví o příbězích, o nichž jste nevěděli, že jsou vaše. jeden z příběhů vypráví o šperkaři, který jemnými estetickými spoji léčí reprodukováné hmoty. tyto spoje jsou křehké a jemné, ale soudržné přizpůsobivostí tvarovaných kontaktních míst. kapsy šperkařova pláště jsou vždy plné známých i cizích materiálů, drobných věcí, vzácných i nicotných samých o sobě. jako bylinkář kombinuje jejich chemické záměry, pozoruje jejich flirty, nepotlačuje jejich vnady. komunikují krásou a on s nimi intuicí. někdy ale ztratí rovnováhu a ponechá díla dlouho rozdělaná, nedokáže vnímat jejich napojení, touhy po sloučení. zírá hodiny na rozdělaná těla, která mu nedávají smysl. pak ale spadne na zem kousek slupky a naráz se začnou tvořit různé konstelace a spustí se akumulární proces. po hodinách přesné a plynulé práce je šperkař hotov, chodí místností a cítí tetelení křídel netopýřů. nepatrně se posunují po zdi. brzy odletí, ale zatím tady pořád sedí pod trubkou galerijní technologie. namlouvají do ní příběhy, které získali vývojem a posílají je ven do prostoru za zdí. když se šperkař zdvojí, můžete zaslechnout části jejich příběhů a taky se může stát, že netopýři naráz odletí a výstava skončí a vám nezbyde než vyjít ven a prohledat si vlastní kapsy.

